

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۲۴

لیکوال: سراج الحق ببرک زی خدران

د امیر عبدالرحمن خان شاهي خريڼه د نولسمې پېړۍ ډیپلوماتیکو تشریفاتو القابو او شاهي هنرونو تاریخي څېړنه

سریزه

په نولسمه پېړۍ او د شلمې پېړۍ په لومړیو کلونو کې د افغانستان د شاهي دولت او د برتانوي هند د گورنر جنرالانو او وایسرایانو ترمنځ رسمي مکاتبات د دواړو لورو د سیاسي اړیکو، ډیپلوماتیکو دودونو او تشریفاتو مناسباتو د مطالعې لپاره مهم تاریخي اسناد دي. دغه مکاتبات یوازې د پیغامونو د لېږد وسیلې نه وې، بلکې د دولتونو د سیاسي دریځ، د واکمنانو د مقام، د متقابل درناوي او د هغه وخت د سیاسي فرهنګي اړیکو څرګندونه هم کوي. په دغو اسنادو کې د القابو انتخاب، د عبارتونو جوړښت، د لیک ژبه او بڼه د مخاطب د سیاسي او اداري حیثیت د څرګندولو لپاره ځانګړی اهمیت درلود.

د رسمي مکاتباتو په جوړښت کې د عربي او فارسي ژبو تشریفاتو عبارتونو، د نثر مسجع ترکیبونو او مبالغه امیزو القابو کارول د لیکوالۍ د دود یوه مهمه برخه وه. دا ډول عبارتونو یوازې ادبي ښکلا نه لرله، بلکې د مخاطب د مقام د پېژندنې، د رسمي مناسباتو د تنظیم او د سیاسي درناوي د څرګندولو دنده یې هم ترسره کوله. له همدې امله، د دغو القابو ژبني او تاریخي تحلیل د هغه وخت د ډیپلوماتیک فرهنګ، سیاسي اړیکو او د شاهي دولت د تشریفاتو نظام د درک لپاره ارزښتناک دی.

په تاریخي اسنادو کې د یوه شاهي لیک ارزښت یوازې د هغه په لیکلي متن پورې محدود نه وي. د لیک کاغذ، خطاطي، مهر، لاسلیک، تذهیب، تزئین او د سند د وړاندې کولو طریقه هم د خپل وخت د هنري ذوق، اداري نظم او سیاسي تشریفاتو په اړه ما لومات وړاندې کوي. کله چې دغه عناصر په ګډه وڅېړل شي، سند له یوې ساده لیکلې پاڼې څخه د تاریخي او هنري مطالعې په یوه مهمه سرچینه بدلېږي.

د دې څېړنې اصلي موضوع د امیر عبدالرحمن خان له نوم سره تړلي هغه شاهي خريڼه ده، چې د موجودو مالوماتو له مخې، د برتانوي هند وایسرای لارډ جورج ناتانیل کرزن ته استول شوې وه. دغه اثر د رسمي مکاتباتو تر څنګ د خطاطي، میناتورۍ، تذهیب، تزئین هنرونو او شاهي تشریفاتو د مطالعې زمینه هم برابروي. له همدې امله، د دې خريڼې څېړنه یوازې د یوه تاریخي سند د پېژندنې هڅه نه ده، بلکې د هغې دورې د سیاسي اړیکو او هنري دودونو ترمنځ د تړاو د روښانولو یوه هڅه هم ده.

د دې څېړنې موخه دا ده چې د خريڼې په متن کې د کارول شویو تشریفاتو القابو ژبني جوړښت، لغوي مفهوم او ډیپلوماتیکه دنده وڅېړي؛ همدارنګه، د سند ظاهري بڼه او هنري ځانګړتیاوې د هغه د تاریخي چاپېریال په رڼا کې و ارزوي. په دې توګه، څېړنه هڅه کوي چې د شاهي مکاتباتو په وسیله د واک، سیاسي حیثیت، رسمي درناوي او هنري بیان ترمنځ اړیکه څرګنده کړي.

د دغو تاریخي بېلګو له ډلې یوه د افغانستان د امیر عبدالرحمن خان هغه شاهي خريڼه ده، چې د نولسمې پېړۍ په وروستیو کې د هند وایسرای لارډ جورج ناتانیل کرزن ته استول شوې وه. دغه اثر یوازې یو رسمي لیک نه دی، بلکې د لیکوالۍ، خطاطي، میناتورۍ، تذهیب، توکر او بدلو او شاهي تشریفاتو یوه په زړه پورې مجموعه ده.

د دې خريڼې تاریخي ارزښت په دې کې نغښتی دی چې موږ ته د امیر عبدالرحمن خان د واکمنۍ د دورې د رسمي مکاتباتو د جوړښت او د شاهي هنر د کارونې په اړه یوه عیني بېلګه وړاندې کوي.

د دې مواد د لا زیاتو مطالعې لپاره په لندن کې د بریتانیا ملي کتابتون او د قطر هیواد ډیجیټل کتابتون ته باید مراجعه وشي. له کوم ځایه چې د رسالې یا خريڼې په اړه مواد او مالومات ترلاسه شوي دي.

د دې څېړنیزې لیکنې په ضمیمه کې لاندې لس انځورونه شامل دي، چې هر یو یې د لوستونکو د لا ښې پېژندنې او اسانه مراجعې په موخه په جلا شمېرې په نښه کړی دي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 11

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالېږلو مخکې په څېر و لولئ

زما لیکوال موخه د امیر عبدالرحمن خان د شاهي سلطنتي خربطي پر پته لیکل شویو القابو ته یوه لنډه تحلیلي کتنه ده؛ په ځانګړي ډول د مرسل (لېروني) او مرسل‌الیه (لیک ترلاسه کونکي) لپاره د کارول شویو القابو مانا، د هغوی ترتیب او تاریخي اهمیت روښانول دي. په دې ترڅ کې هڅه کوم چې څرګنده کړم ولې دغه القاب په همدې ځانګړي ترتیب کارول شوي، هر یو څه مفهوم لري او د هغه وخت د سیاسي، ډیپلوماتیکو او درباري دودونو له مخې څه اهمیت څرګندوي. همدارنګه، د دغو دوو لیکونو موخې او د لیکوال او مخاطب ترمنځ د اړیکو څرنگوالی په لنډه او روښانه توګه تشریح شي، څو لوستونکي وکولای شي د خربطي پر پته لیکل شوي متن یوازې د نومونو او القابو د یوې ټولګې په توګه ونه ګوري، بلکې د هغه وخت د شاهي مکاتباتو د دودونو او ډیپلوماتیکو اړیکو په رڼا کې یې هم درک کړي.

د هغې دورې په رسمي او ډیپلوماتیکو مکاتباتو کې کارول شوي تشریفاتي القاب خورا بډایه کولتوري، ژبني او سیاسي ارزښت لري. په لاندې ډول د دغو ټولو القابو او اصطلاحاتو یوه هر اړخیزه تحلیلي او څېړنیزه لیکنه وړاندې کيږي:

د افغانستان د ډیپلوماتیکو لیکونو یا خربطي د لېرولو شاهي هنر، د امیر عبدالرحمن خان پاچاهي په دور کې د ډیپلوماتیکو اسنادو، تشریفاتي القابو کارولو لغوي تحلیلي ارزونې یوه هڅه

په شاهي او ډیپلوماتیکو مکاتباتو کې تشریفاتي القاب نه یوازې د مخاطب د پېژندنې وسیله وه، بلکې د هغه د سیاسي مقام، ټولنیز حیثیت او درناوي د کچې څرګندونه یې هم کوله. د دغو القابو په ټاکنه او کارونه کې د عربي او فارسي ژبو ادبي دودونو، د درباري لیکوالۍ اصولو او سیمه ییزو تشریفاتو رواجونو څرګند اغېز لیدل کېږي. په دې برخه کې هڅه کېږي، چې د یادو القابو لغوي ماناوې، مفهومي اړخونه او په شاهي او ډیپلوماتیکو مکاتباتو کې د هغوی د کارونې څرنگوالی وڅېړل شي.

د ډیپلوماتیکو تشریفاتو القابو لغوي او مفهومي تحلیل په دې برخه کې هڅه کېږي، چې د امیر عبدالرحمن خان د واکمنۍ پر مهال په شاهي خربطه او ډیپلوماتیکو مراسلو یا مکاتباتو کې د کارول شویو تشریفاتو القابو لغوي او مفهومي اړخونه وڅېړل شي. تشریفاتي القاب په شاهي او ډیپلوماتیکو لیکونو کې یوازې د مخاطب د پېژندنې وسیله نه وه، بلکې د هغه د سیاسي مقام، ټولنیز حیثیت او د دربار په تشریفاتو نظام کې د موقعیت د څرګندولو مهمه وسیله هم ګڼل کېده. د دغو القابو په ټاکنه او کارونه کې د عربي او فارسي ژبو ادبي او دیواني دودونو، د درباري لیکوالۍ اصولو او سیمه ییزو تشریفاتو رواجونو اغېز څرګندېږي.

د ۱۸۹۹ کال د جنوري د ۱۱مې نېټې، چې د چهارشنبې له ورځې چې، د ۲۸ مه شعبان اعظم ۱۳۱۶ کال هجري، د سره سمون لري. د امیر عبدالرحمن خان له خوا د لېرولو شوي رسمي مکتوب یا شاهي خربطي د متن څېړنه د هغه مهال د رسمي ژبې، درباري تشریفاتو او سیاسي اړیکو د ماهیت په درک کې مرسته کوي. لارډ جورج ناتانیل کرزن د ۱۸۹۹-۱۹۰۵ کلونو ترمنځ د هند نایب السلطنه یا وایسرای و.

تاسو دغه متن، د از طرف امیر صاحب بهادر ضیا و ملته والدين پادشاه خود مختار مملکت افغانستان و حدودات متعلقه ان، په دویم نمبر انځور کې کتلي شي. په دې رسمي سند کې د راغلو دوو عبارتونو لغوي، مفهومي او سیاقی تحلیل د دې امکان برابروي چې د تشریفاتو القابو د کارونې موخې او د هغوی سیاسي او ټولنیزې دندې په روښانه توګه وڅېړل شي.

لاندې تحلیل د سند په نقل شوي متن کې د راغلو عبارتونو پر بنسټ وړاندې کېږي. د هر لقب د دقیقې لغوي مانا، مفهومي دلالت او تاریخي ارزښت د تثبیت لپاره اړینه ده، چې د اصلي سند لوستنه، املا، نحوي جوړښت او د عبارتونو سیاقی جوړښت په دقت وڅېړل شي. همدارنګه، د القابو تفسیر باید د نولسمې پېړۍ د افغانستان د درباري او ډیپلوماتیکو دودونو په رڼا کې ترسره شي، څو د هغوی تاریخي مانا له معاصرې اصطلاح کارونې سره ګډه نه شي.

۱. عظمت و جلالت مآب لغوي مانا: د فرهنگ فارسي توضع له مخې، د عظمت، د لویۍ او لوړ مقام، د جلالت، د شان، د بډبې، عزت لرلو او شکوه، او د مآب، د عربي اصل له مخې د رجوع یا نسبت مفهوم لري. په تشریفاتو اړیکو کارولو کې د د عظمت و جلالت مآب، ترکیب د لوړ مقام او درانه شان عزت لرونکي شخصیت لپاره د درناوي څرګندونه کوي.

ډیپلوماتیک کارونه یا ماموریت: د دې ډول لقب کارول د مخاطب د لوړ سیاسي او اداري حیثیت په رسمیت پېژندلو کې ونډه لري. په اړوند سند کې دغه عبارت د برتانوي هند وایسرای لارډ کرزن لپاره کارول شوی، دا د هغه د رسمي مقام د درناوي او د مکاتبي د تشریفاتو چوکاټ د رعایت نښه ګڼل کېدای شي. دا لقب د دې لپاره کارول کېده چې مخاطب، د لارډ کرزن، ته دا احساس ورکړي، چې د هغه اداري او سیاسي رتبه خورا لوړه او د درناوي وړ ده. البته، د دې لقب سیاسي اهمیت باید د سند له ټول متن او د دواړو لورو د مکاتباتو له دود سره په تړاو کې وارزول شي.

۲. رفاعت و منعاعت مآب لغوي مانا: و، رفاعت، و، د لوروالي او لور مقام يا عالي رتبه مفهوم لري، او، و، منعاعت، و، د عزت، سربلندی او لور حيثيت مانا ورکوي. د، و، مآب“ له کلمې سره يو ځای، دغه ترکيب د لور مقام او درانه حيثيت لرونکي مخاطب د ستايني لپاره کارېدلی شي.

ډيپلوماتيکه ماموريت: دا عبارت د مخاطب د سياسي او اداري منزلت د څرگندولو لپاره تشریفاتې ارزښت لري. د داسې لقب کارول ښيي چې په رسمي مکاتباتو کې د مخاطب د مقام يادونه يوازې يوه ژبنی اړتيا نه وه، بلکې د درناوي او رسمي مناسباتو د تنظيم يوه برخه هم وه.

يادونه: په دې برخه کې د، و، مآب، و، بڼه د اصلي سند له لیکدود سره بايد پرتله شي؛ ځکه په نقل شوي متن کې د دې کلمې بڼه د، و، اياب، و، په توگه هم راغلي ده او د دقيقې لوستنې اړتيا لري.

۳. نواب مستطاب القاب لغوي مانا: و، نواب، و، په تاريخي او سيمه ييز استعمال کې د يوه لورپوري چارواکي، سيمه ييز واکمن يا د درناوي وړ شخصيت لقب و. و، مستطاب، و، د غوره، نیکو، خوښ، ښايسته او د ستاينې وړ مفهوم لري. يا هغه څوک چې د خلکو په منځ کې ځانگړي درناوي لري يا د خلکو په منځ کې مقام يا حيثيت لري. و، القاب، و، د لقبونو جمع ده. د دې عبارت بشپړ مفهوم د سند د نحوي جوړښت او د کلمو د دقيق ترتيب له مخې ټاکل کېږي.

ډيپلوماتيکه کارونه: د، و، نواب، و، په څېر لقبونه د هند مغولي درباري او هند اداري تشریفاتو په دود کې ځانگړی ځای درلود. خو دا بايد له عمومي دود څخه په اتومات ډول دې پايلى ته ونه رسېږي چې هر برتانوي گورنر جنرال يا وایسرای په همدې لقب يادېده. په دې ځانگړي سند کې د عبارت د دندې د روښانولو لپاره اړينه ده چې د مخاطب بشپړ نوم، نور القاب او د ليک د پيل او پای عبارتونه په گډه وڅېړل شي. د نواب کلمه د هند په تاريخ او سلطنتونو کې يو مهم سياسي او افتخاري لقب و. په اصل کې د مرستيال يا استازی په مانا دی. په هند کې برتانوي گورنر جنرالانو ته د هند د کولتوري دودونو له مخې "نواب" هم ويل کېدل، ترڅو د هغوی قانوني او سيمه ييز مشروعيت ثابت شي.

۴. مشحون از احترام و محبت توأم لغوي مانا: و، مشحون، و، په عربي کې د ډک يا مالا مال په مانا دی. و، احترام، و، د درناوي، و، محبت، و، د مينې او، و، توأم، و، د يوځايوالي مفهوم لري. په توليزه توگه، دغه عبارت د ژورو، مخلصو، خو د درناوي وړ او دوستانه احساساتو د يو ځای څرگندولو لپاره کارول کېږي.

ډيپلوماتيکه ماموريت: په رسمي مکاتباتو کې د درناوي او محبت يادونه د ليک د ژبې د نرمولو او د اړيکو د دوستانه اړخ د څرگندولو وسيله کېدای شي. دا عبارت ښيي چې دا ليک يوازې يو وچ اداري امر نه دی، بلکې د دوستۍ، متقابل احترام او ډيپلوماتيک بڼه نيت پر بنسټ ولاړ دی.

سره له دې، د داسې عبارتونو شتون په خپله د دواړو دولتونو ترمنځ د بشپړې سياسي همغږۍ يا ژورې دوستۍ ثبوت نه گڼل کېږي؛ ځکه تشریفاتې ژبه کله ناکله د رسمي مکاتبي د دود له مخې هم کارول کېږي.

۵. والا مراتب لغوي مانا: و، والا مراتب، و، د لوړو درجو، رتبو، او مقامونو لرونکي، قدرمن شخص مفهوم څرگندوي. ډيپلوماتيکه دنده: دغه ترکيب د مخاطب د لوړ اداري او سياسي حيثيت د پېژندنې لپاره کارېدلی شي. د رسمي مکاتباتو په ژبه کې د رتبو او مقامونو يادونه د تشریفاتې ترتيب د رعایت يوه برخه وه. د دې لقب ځانگړی مفهوم هغه وخت ښه څرگندېږي، چې د مخاطب له نورو القابو او د سند له عمومي جوړښت سره پرتله شي.

۶. صاحب بهادر لغوي مانا: د فرهنگ واژه له مخې، و، صاحب، و، د درناوي او مالکيت يا مقام د څرگندولو کلمه ده، او، و، بهادر، و، د زړور، اتل او غښتلي مفهوم لري. د، و، صاحب بهادر، و، ترکيب په تاريخي هندي او سيمه ييز اداري استعمال کې د درناوي له القابو څخه و.

ډيپلوماتيک رول: د دې لقب کارول د هغه وخت د تشریفاتې ژبې او سيمه ييزو اداري دودونو د اغېز د مطالعې لپاره مهم دي. په سند کې دغه لقب برتانوي چارواکي ته کارول شوی، د ټکی مانا بايد د هماغې دورې د رسمي مکاتباتو او د مخاطب د مقام په رڼا کې وڅېړل شي. يوازې د لقب له شتون څخه دا نتيجه نه شي اخيستل کېدای چې موخه يې حتماً د دوی د پوځي ځواک ستاينه وه.

۷. فرمانفرما يا فرمانروا هند برتانوي، لغوي مانا: و، فرمانفرما، و، په فارسي کې د فرمان ورکونکي، امر کوونکي يا د واک د اعمالو د مشر مفهوم لري. تحليل او مانا: دا د واکمن او د امر د چلوونکي په مانا دی. دا تر ټولو عملي لقب دی چې د لارډ کرزن حقيقي سياسي دنده، و، چې د ټول هند پر خاوره يې واکمني و، و، را په گوته کوي.

ډيپلوماتيکه دنده: په شاهي او اداري ژبه کې دغه لقب د لوړ واک او اجرائيوي صلاحيت د څرگندولو لپاره کارېدلی شي. دلته په اړوند سند کې دغه ټکی د لارډ کرزن له نوم سره راغلی، د هغه د رسمي دندې او تشریفاتې مقام د بيان يوه برخه گڼل کېدای شي. خو د دې لقب تاريخي دنده بايد د سند له اصلي عبارت او د هغه وخت له اداري اصطلاحاتو سره په پرتله کولو تثبیت شي.

۱.۲. د استونکي د القابو سياسي او حقوقي مفهوم ارزښت

د شاهي مکتباتو په تحليل کې يوازې د مخاطب القاب مهم نه دي؛ د استونکي د لقبونو ارزونه هم د سياسي هويت، واکمنۍ او مشروعيت په اړه مهمې پوښتنې راپورته کوي. د اوسپنې امير عبدالرحمن خان له نوم سره تړلي رسمي لقبونه، په ځانگړي ډول د دين، ملت، پاچاهۍ او قلمرو يادونه، د هغه وخت د شاهي دولت د ځان پېژندنې د مطالعې لپاره مهم مواد برابروي.

۲. ضياء الملة و الدين، لغوي مانا:، ضياء، د دين رڼا او خلا، و، الملة، د تولي يا ملتپال، او و، دين، د ديني نظام مفهوم لري. په ټوليزه توگه، دغه لقب د ملت او دين، ايمان د رڼا يا وياړ مفهومونه څرگندوي. سياسي او تشريفياتي مفهوم: د دغه لقب کارول د واکمن د ديني او ټولنيز حيثيت د څرگندولو له دود سره تړاو لرلای شي. په شاهي مکتباتو کې د دين او ملت يادونه د واکمن د مشروعيت د رسمي بيان يوه برخه کېدای شي. خو دا چې دغه لقب په کومه کچه د امير عبدالرحمن خان په رسمي عنوانونو کې ثابت او عام و، بايد د هغه د نورو مستندو فرمانونو، ليکونو او رسمي اسنادو له مخې وڅېړل شي.

له تحليلي پلوه، د دې لقب ارزښت په دې کې نغښتي دی، چې د واکمنۍ د سياسي مقام تر څنگ د ديني او ټولنيز هويت د څرگندولو ژبه هم وړاندې کوي او دغه لقب د هيواد نظم او ديني چارو سمبالښت يا سمون له امله ورکړل شوی و. په هر حال، د لقب شتون په يوازې ځان د واکمن د عملي سياستونو يا د ديني مشروعيت د ټولنيز منل کېدو بشپړ ثبوت نه دی. ضياء الملة و الدين دا د امير عبدالرحمن خان رسمي شاهي لقب و. په داسې حال کې چې د برتانيا واپسرای ته د دنيوي او مادي ځواک القاب (عظمت، رفاعت، بهادر) ورکړل شوي، امير ځان ته د روحاني او ديني مشروعيت لقب غوره کړی. دا په دې مانا وه چې امير نه يوازې د خپلې خاورې واکمن دی، بلکې د مسلمانانو د ديني ارزښتونو ساتونکی هم دی.

۲.۲. پادشاه خودمختار مملکت افغانستان و حدودات متعلقه آن

دا امير عبدالرحمن خان تر ټولو مهم هيښونکي او د پاموړ ستراتيژيک لقب دی. په داسې حال کې چې د ۱۸۷۹ کال د گندمک له تړون وروسته د افغانستان بهرنی سياست د برتانيا تر اغېز لاندې و. امير عبدالرحمن خان په دغه ليک کې په خورا هوښيارۍ او ځيرکتيا سره او په زغرده ځان ته دو، پادشاه خود مختار، (بشپړ خپلواک پاچا) خطاب کړی دی. دا د دې بودونه کوي، چې افغان امير په هيواد دننه کې د برتانيا ښکېلاک هيڅ ډول مداخله نه منله او د افغانستان په ټولو جغرافيايي حدودو باندې يې خپل مطلق حاکميت اعلانولو په مانا وه.

لغوي مانا: و، پادشاه خودمختار، د خپلواک واکمن يا پاچا مفهوم لري، او و، مملکت افغانستان و حدودات متعلقه آن، د افغانستان د دولت او اړوندو حدودو يادونه کوي. د عبارت بشپړ مفهوم د اصلي سند د ليکدود او د کلمو د دقيق ترتيب له مخې بايد تثبیت شي. و، پادشاه خودمختار، و، هغې پاچا ته ويل کيږي، چې پاچاهي بشپړ واک، مطلق حاکميت او د کوم بل بهرني يا داخلي ځواک پورې تړلتيا يا اطاعت ونه لري.

سياسي او حقوقي مفهوم: د افغانستان د پاچا په رسمي عنوان کې د و، خودمختار، و، اصطلاح د واکمنۍ او سياسي حيثيت د بيان له اړخه د څېړنې وړ ده. دغه عبارت د دې پوښتنې زمينه برابروي چې د امير عبدالرحمن خان دولت په رسمي مکتباتو کې خپل واک، قلمرو او سياسي هويت څنگه بيانولو.

د نولسمې پېړۍ په وروستيو کې د افغانستان او برتانوي هند اړيکې د بهرني سياست، سيمه ييزو سياليو او د واک د حدودو له پېچلي وضعيت سره تړلي وې. له همدې امله، د دې لقب تحليل بايد د سند د نېټې، د هغه د مخاطب، د مکتبي د سياسي شرايطو او د دواړو لورو د رسمي دريځونو په رڼا کې ترسره شي. د لقب له استعمال څخه په مستقيم ډول دا پايله نه شي اخيستل کېدای چې افغانستان په ټولو برخو کې بشپړه بهرنی خپلواکي لرله، يا دا چې دغه عبارت په خپله د برتانوي نفوذ د نه منلو قطعي ثبوت دی. خو امير عبدالرحمن خان رسماً برتانوي هند واپسرای ته داسې ليکلي دي.

په علمي تحليل کې مهمه ده چې د سند رسمي ژبه د هغه وخت له سياسي واقعيتونو سره پرتله شي. په دې توگه، څېړونکي کولای شي وښيي چې د واکمن د عنوانونو ژبه څنگه د دولت د حيثيت، قلمرو او سياسي دريځ د بيان لپاره کارېدله، پرته له دې چې د يوه تشريفياتي عبارت مانا تر تاريخي شواهدو پراخه تعبير کړي.

منځمهاله پايله

د تشريفياتي القابو لومړنی تحليل څرگندوي چې د شاهي مکتباتو ژبه د مخاطب د مقام د پېژندنې، د درناوي د څرگندولو او د رسمي اړيکو د تنظيم لپاره ځانگړی اهميت درلود. د عربي او فارسي ژبو ترکيبونه، د رتبو يادونه او د واکمن د عنوانونو جوړښت د هغه وخت د ډيپلوماتيک فرهنگ د مطالعې لپاره مهمې نښې دي.

سره له دې، د دغو القابو تاريخي او سياسي مانا يوازې د لغوي تشریح له لارې په بشپړ ډول نه شي روښانېدای. د اصلي سند کره لوستنه، د عبارتونو دقيق نقل، د نېټې تثبیت او له ورته تاريخي مکتباتو سره پرتله کول اړين دي. په

ځانگړي ډول، د مخاطب او استوونکي د القابو پرتله کول کولای شي د رسمي درناوي، سیاسي حیثیت او شاهي هویت د بیان څرنگوالی روښانه کړي.

په دې اساس، د امیر عبدالرحمن خان شاهي خریطه د ژبني تحلیل تر څنګ د تاریخي، ډیپلوماتیک او هنري څېړنې وړ سند ګڼل کېدای شي؛ خو د هغې د سیاسي مفهوم په اړه وروستی پایلې باید د سند د بشپړ متن او نورو مستندو تاریخي شواهدو پر بنسټ وړاندې شي.

د سندونو محتوا او تاریخي پیژندنه

په دې تاریخي دوسیه کې دوه لیکونه، یوه کاغذي لفافه او یوه دوه توتې یې کڅوړه لفافه شامل دي. دا اسناد د افغانستان د امیر، امیر عبدالرحمن خان او د برتانوي هند د لوړپوړي چارواکي، لارډ جورج ناتانیل کرزن، ترمنځ د لیک لېږد تاریخي بېلګې دي. د دغو اسنادو ارزښت یوازې په لیکلي محتوا پورې محدود نه دی، بلکې د هغه وخت د ډیپلوماتیکو اړیکو، لیک لېږد دودونو او د اسنادو د ساتنې د هنري طریقو په اړه هم مهم مالومات وړاندې کوي.

لومړي لیک: د امیر یو شخصي لیک یا خط

د دوسیمې لومړۍ سند اووم نمبر انځور د خط په نوم ثبت شوی لیک دی، چې د یوه عادي لیک په مانا دی. دا یو شخصي لیک دی چې امیر عبدالرحمن خان لارډ جورج ناتانیل کرزن ته استولی دی. د سند په ثبت شویو مالوماتو کې د لیک نېټه د ۱۳۱۳ هجري قمري کال د صفر المظفر میاشتې ۱۹مه ښودل شوې، چې له ۱۸۹۵ کال د اګست له ۱۱مې سره برابره ګڼل شوې ده. دارالسلطنه کابل افغانستان او دولتي مهر لګیدلي او د امیر لاسلیک پرې لیدل کېږي. امیر عبدالرحمن خان په دې لیک کې د لارډ کرزن د واده کولو مبارکي لیکي او د هغه د میرمنې ورلیرلي شوي انځورونو ټولګه، د هغه د میرمنې عسکونه د علم قیافي او د خپلې تجربې له اړخه په شاهانه مودبانه بڼه کې ښه ارزوي. همدارنګه د یوه «جادويي څراغ» (Magic Lantern) د لېږلو له امله هم په کې مننه کوي. د نقشي ښودلو جادويي څراغ یا د انځورونو د ښودلو یوه پخوانۍ نوري وسیله وه چې د انځورونو د لوی ښودلو لپاره په کارېده. لیک په فارسي ژبه، پر یوه لوی، سپین او په هنري ډول سینګار شوي کاغذ لیکل شوی دی. د لیک په پای کې یو ګرد تور مهر لګېدلی چې د افغانستان د امیر نوم پرې ثبت یا حک شوی دی.

دویم لیک: رسمي مراسله او د شاهي خریطې دود

د دوسیمې دویم لیک خریطه یا «مراسله» په نوم یاد شوی، چې د لیک لېږد یوه ځانګړې بڼه ده. دا لیک له یوې کاغذي لفافې (د لومړني پاڼه انځور) او یوې دوه توتې یې کڅوړه یې لفافې سره یوځای د خریطې په نوم پېژندل کېږي. خریطه د رسمي لیک لېږد هغه دودیزه بڼه وه چې د یوه لوړپوړي واکمن یا دولتي مقام له لوري بل لوړپوړي مقام ته د لیک د لېږلو لپاره کارول کېده. دا ډول لیکونه به په ځانګړو پوښونو او لفافو کې ساتل کېدل؛ په ځینو مواردو کې به یې پوښونه له ورېښمو او نورو ظریفو توکو جوړېدل او د لیک د سپارلو او ترلاسه کولو پر مهال به ځانګړي تشریفات ترسره کېدل. له همدې امله، خریطه یوازې د لیک د لېږد وسیله نه وه، بلکې د لېږونکي د مقام، د اړیکو د رسمي ماهیت او د لیک د ارزښت څرګندونه یې هم کوله.

د دې خریطې په ټولګه کې شامل دویم لیک هم یو رسمي لیک دی چې امیر عبدالرحمن خان لارډ کرزن ته استولی دی. د سند په ثبت شویو مالوماتو کې یې نېټه د ۱۳۱۶ هجري قمري کال د رمضان میاشتې دویمه یا في يوم یکشنبې شهر رمضان المبارک، ښودل شوې او له ۱۸۹۹ کال د جنورۍ له ۱۵مې سره برابره ګڼل شوې ده.

امیر په دې لیک کې د لارډ کرزن هغه پخوانۍ مراسله یادوي چې ترلاسه کړې یې وه. په هغې کې کرزن د برتانوي هند او افغانستان ترمنځ د پیاوړو اړیکو پر اهمیت ټینګار کړی و او هغه لاملونه یې هم تشریح کړي دي، چې د امیر په نوم د ده د لیک د ناوخته رسېدو سبب شوي وو.

امیر عبدالرحمن خان د پخواني لیک د محتوا له یادولو وروسته، لارډ کرزن ته د هغه د نوي مقام د ترلاسه کولو مبارکي وايي. نوموړی په خپله مراسله کې د دواړو لورو ترمنځ د اړیکو پر پیاوړتیا او د دوستانه مناسباتو پر دوام ټینګار کوي.

د دویم لیک د لومړۍ پاڼې په پورتنۍ برخه کې د انګلیسي ژبې په لیکدود یوه نېټه هم په سور رنګ ثبت شوې ده: د ۱۸۹۹ کال د جنورۍ ۲۳مه. دا نېټه د سند د ثبت او تاریخي ارزونې لپاره ځانګړی اهمیت لري، ځکه چې له لیک سره د تړلو نورو نېټو په پرتله توپیر لري.

دواړه لیکونه په فارسي ژبه، پر لویو، سپینو او په هنري ډول سینګار شویو کاغذونو لیکل شوي دي. د هر لیک په پای کې یو ګرد تور مهر لګېدلی، چې د افغانستان د امیر نوم پرې حک شوی دی. دغه مهرونه د اسنادو د رسمي ماهیت او له امیر لاسلیک سره د هغوی د تړاو مهمې نښې دي.

د لومړي او دويم ليک ترمنځ توپير

د اسنادو د ثبت شوي نېټې، د ليکونو د بڼې او د لفاظو د اندازو پرتله دا احتمال پياوړی کوي چې لومړی ليک د خريپي د اصلي ټولگي برخه نه دی. د دواړو ليکونو د نېټو ترمنځ د څو کلونو واټن شتون لري او همدارنګه د لومړي ليک د تاو شوي حالت او د کاغذي لفاظي د اندازو ترمنځ توپير ښيي چې ښايي لومړی ليک په تېروتنه د دې دوسيې له نورو اسنادو سره يوځای کړل شوی وي او وروسته په همدې دوسيې کې ساتل شوی وي.

خريپه څه شی ده؟

خريپه د هغه ډول رسمي ليک، مراسلي يا مکاتبي نوم دی چې په ځانګړي تشریفياتي ترتيب کې به چمتو کېده او معمولاً به په يوه يا څو ځانګړو کڅوړو کې لېږل کېده. د عربي ژبې په اصطلاح کې “خريپه” هغه کڅوړې يا بوجی ته ويل کېږي چې له څرمنې، ورېښمو يا نورو موادو څخه جوړه شوې وي؛ دغه کلمه د نقشي مانا هم لري. د اسلامي نړۍ مسلمانو واکمنانو په شاهي مکاتباتو کې خريپې د پېړيو په اوږدو کې ځانګړی ځای درلود. د دې اصطلاح تاريخي مفهوم يوازې کڅوړې ته نه محدودېږي، بلکې د ليک، پاکټ او محافظتي پوښونو هغه بشپړ ترکيب هم رانغاړي چې د رسمي پيغام د لېږد لپاره به په ګډه چمتو کېده.

د امير عبدالرحمن خان په دې ځانګړې خريپه کې يو درې مخيزه تشریفياتي ليک، کاغذي پاکټ، ورېښمين پوښ او د کرېښکي يا پښې د جال په څير ټوکر څخه جوړه شوې بهرنۍ محافظتي کڅوړه شامل دي. د دغو ټوکو يوځایوالی د دې څرګندونه کوي چې په شاهي مکاتباتو کې د پيغام تر څنګ د هغه د وړاندې کولو ښکلا او هنري بڼې ته هم پاملرنه کېده.

امير عبدالرحمن خان او لارډ کرزن؛ د دوو سياسي مقامونو ترمنځ مکاتبه

په درېم نمبر انځور کې د افغانستان د اوسپنيز امير، عبدالرحمن خان، هغه رسمي ليک ښودل شوی چې لارډ جورج نائانيل کرزن ته يې استولی و. دغه ليک درې پاڼې لري؛ لومړۍ پاڼه يې په څلورم، دويمه پاڼه يې په پنځم او درېيمه پاڼه يې په شپږم نمبر انځور کې ليدل کېدای شي. د يادونې وړ ده چې لارډ جورج نائانيل کرزن له ۱۸۹۹ څخه تر ۱۹۰۵ زېږديز کال پورې د هند وایسرای و.

دواړه شخصيتونه د سيمې د سياسي تاريخ په يوه مهم پړاو کې د واک او ديپلوماتيکو اړيکو له بهير سره تړلي وو. په هغه وخت کې افغانستان د برتانوي هند او تزاري روسيې ترمنځ د ستراتيژيکو سياليو او د لويې لوبې په منځ کې ځانګړی جيوپوليتيک اهميت درلود. له همدې امله، د افغانستان او برتانوي هند ترمنځ رسمي مکاتبات يوازې اداري ليکونه نه وو، بلکې د سياسي اړيکو او متقابل دريځ څرګندولو وسيله هم وه.

د دې خريپې په اړه څېړنه موږ ته دا فرصت راکوي چې د رسمي مکاتبي تر سياسي اړخ هاخوا، د هغې د جوړولو هنري او تخنیکي بهير هم وپېژنو.

د خريپي ليک کاغذ کيفيت او د اوبو نښان

د خريپي ليک په فارسي ژبه پر لويو، د اوبو نښان لرونکو کاغذونو ليکل شوی دی. د څېړنې له مخې، ډېر احتمال شته چې دغه کاغذونه د ختيځ هند کمپنۍ له لارې پېرودل شوي او د امير عبدالرحمن خان د مانۍ په دارالانشاء کې د رسمي مکاتباتو لپاره ساتل کېدل او کارول کيدل. دارالانشاء هغه دفتر و چې د دولتي او رسمي ليکونو د ترتيب او ليکلو چارې په کې ترسره کېدې.

په اتم نمبر انځور کې د کاغذ پرمخ د يوه زمري انځور ليدل کېږي، چې په خپلو منګولو کې يې بيرغ نيولی دی. د دې انځور ترڅنګ د “Reliance” کلمه ليکل شوې ده، چې مانا يې “باور” يا “اتکا” ده. د نښان په چپ اړخ کې “JD & Co Ld/London” او په ښي اړخ کې “Croxley/No 693” ليکل شوي دي.

د دغو نښو له مخې، کاغذونه د لندن د جان ډيکنسن (John Dickinson) له شرکت سره تړاو لري؛ دغه شرکت د نولسمې پېړۍ د ليکلو د ټوکو له توليدونکو او عرضه کوونکو څخه و. د “Croxley” نوم د دې شرکت له کاغذ جوړولو کارخونې سره تړاو لري.

دا جزئیات د دې ښکارندوی دي چې د شاهي مکاتباتو لپاره د کاغذ انتخاب هم ځانګړی اهميت درلود. د کاغذ کيفيت، نښان او سرچينه د هغه د توليد او سوداګريزې مخينې په اړه مالومات راکوي او د افغانستان د شاهي ادارې د ليکلو د ټوکو له يوې مهمې بېلګې سره مو اشنا کوي.

لومړۍ پاڼه؛ د خطاطي او تذهيب هنري جوړښت

د خريځي لومړۍ پاڼه په څلورم نمبر انځور کې ليدل کيږي، چې د خپل ځانگړي ترتيب او تزئين له امله ځانگړی اهميت لري. دا پاڼه په درېيو برخو وېشل شوې ده: په پورتنۍ برخه کې گل بوټي ميناتورې تزئين، په منځنۍ برخه کې د ليک اصلي متن او په ښي اړخ کې حاشيه ليدل کيږي.

د کاغذ اندازه ۶۰۵ x ۴۱۵ ملي متره ده، په داسې حال کې چې د گل بوټي تزئيني قالب ۱۴۰ x ۲۶۵ ملي متره اندازه درلوده. د همدې توپير له امله پاڼه په ځانگړي ترتيب وېشل شوې ده، خو د تزئين قالب ته مناسب ځای برابر شي.

د اصلي متن تر څنګ پاتې شوې حاشيه هم تشه نه ده پرېښودل شوې. کاتب د ليک د اصلي برخې له بشپړولو وروسته پاڼه ۱۸۰ درجې څرخولي، خو په بل مخ يا سرچپه کړې نه ده، او د همدې پاڼې په حاشيه کې د متن ليکلو ته دوام ورکړی دی. په دې توګه يې اضافي متن يې په ماييله بڼه ليکلي دي.

د پاڼې پر اصلي برخه او حاشيه له مخکې په کم رنگو کرښو ښې ايسټل شوې وې، خو د ليکلو ترتيب منظم پاتې شي. دا طريقه د دې څرګندونه کوي چې د ليک په چمتو کولو کې د متن د تنظيم او د پاڼې د ښکلا ترمنځ اړيکې ته پام شوی و.

د تاج بڼه او د تزئين سپمبوليک ارزښت

د لومړۍ رنگه پاڼې گل بوټی رسامي او ميناتورې تزئين په منځ کې د تاج په څېر يوه بڼه لري او په دواړو اړخونو کې دوه نيم نيم تاجونه ليدل کيږي. دغه بڼې د دوو نيمه تاجونه د مربع شکله چوکاټونو په منځ کې ځای پر ځای شوي دي؛ په يوه چوکاټ کې هندسي نقشونه او په بل کې گل بوټي تزئين کارول شوي دي.

د تاج په څير نقش بڼه له شاهي مقام او جاه و جلال سره څرګند بصري تړاو لري او د ليک د لېږونکي، امير عبدالرحمن خان، له سلطنتي حيثيت سره مناسبه بريښي. که څه هم د دې نقش دقيق سپمبوليک تفسير جلا څېړنې ته اړتيا لري، خو د هغه ترکيب د شاهي تشریفاتې هنر له ځانګړتياوو سره سمون لري.

داسې ښکاري، کله چې د تزئين قالب چمتو شوي، د تذهيب او رنگولو بهير پيل شو. تذهيب هغه هنري تخنيک دی چې په کې د سرو زرو په وسيله د ليکونو، کتابونو او اسنادو پاڼې ښکلي کيږي.

په دې خريطه کې د سرو زرو نرۍ پاڼې کارول شوې دي. د تاريخي تذهيب په دودونو کې نکرېزي، زعفران، انار، وريجي او قيمتي ډبرې هم د رنگونو د برابرولو له موادو څخه ګڼل کېدل. خو د دې ځانګړي اثر د نورو رنگونو دقيقې سرچينې نه دي مالومي.

په تزئين کې تياره شين، د تور روښانه سيوری، د ګلابي رنگ دوه درجې، د عاجي سپين رنگ، ارغواني ته مايل آبي او بانجاني روښانه سور رنگ ليدل کيږي. د دغو رنگونو او سرو زرو ترکيب د پاڼې تزئين ته ځانګړی بصري تنوع وربښي ده.

“يا هو” ؛ د الله تعالی يادونه

د تزئيني چوکاټ لاندې د “يا هو، يا هو” (يا هو / يا هو) عبارت په ښکلي خط ليکل شوی دی او په عرفاني او ديني استعمال کې د الله تعالی د يادونې او ستاينې مانا لري.

د دغه عبارت شتون د ليک له هنري جوړښت سره يو ديني اړخ هم ښلوي. دا احتمال شته چې کاتب يا د تزئين هنرمند د ليکلو له پيل څخه مخکې د الله تعالی يادونه د توکل او معنوي توجه د څرګندولو لپاره کارولې وي؛ خو د دې نيت په اړه قطعي پرېکړه له موجودو شواهدو څخه نه شي کېدای.

په هر حال، د شاهي تزئين، خطاطۍ او ديني عبارت يو ځايوالی د دې پاڼې هنري او فرهنگي ارزښت لا څرګندوي. په پنځم نمبر انځور کې دويمه او په شپږم نمبر انځور کې درېيمه پاڼه؛ زرين چوکاټ، نېټه او د امير مهر ښکاري.

د ليک دويمه او درېيمه پاڼه د لومړۍ پاڼې په پرتله ساده تزئيني جوړښت لري. پر هره پاڼه زرين چوکاټ جوړ شوي او په پورتنۍ برخه کې يوه کوچنۍ گل بوټی ښکلي نقش ليدل کيږي. دغه پاڼې هم د ليکلو لپاره له مخکې په کم رنگو کرښو ښه شوې وې. د ليک د ليکلو له بشپړېدو وروسته نېټه هم ورزياته شوې ده: د تحرير نېټه ،،في يوم يکشنبه شهر رمضان المبارک سنه ۱۳۱۶ هجري مطابق، د سرچينې له مخې د ۱۸۹۹ زېږديز کال د جنورۍ مياشتې له ۱۵ مې سره تړاو لري. وروسته امير عبدالرحمن خان د ليک د اصلي متن په پای کې، د پاڼې په چپ اړخ کې، خپل مهر لګولي او خپل لاسليک يې پرې کړی دی. د افغانستان شاهي دولت مهر او د پاچا لاسليک د رسمي مکاتبي د تصديق او د لېږونکي د هويت مهمې ښې وې.

د ليک د تزئين او ليکلو بهير ښايي د څو کاتبانو او هنرمندانو په همکارۍ ترسره شوی وي. خو د موجودو مالوماتو له مخې، د دې اثر په جوړولو کې د ګډون کوونکو کسانو دقيق شمېر نه شي ټاکل کېدای.

د کڅورې ورېښمېني او د پنبې پوښونو ساتنې او ښکلا گډ هنر

د خريپي په جوړښت کې يوازې ليک او پاکټ نه، بلکې دوه بېلابېل توکرين پوښونه هم شامل وو. درې مخيز ليک قات شوی او په يوه کاغذي پاکټ کې ايښودل شوی دی. د پاکټ په موم مهر لگول شوی، بيا په ورېښمېنه کڅوره کې ځای پر ځای شوی او ورېښمېني کڅوره د پنبې يا کرېسکي د جال په څير پوښ کې دننه شوې چې په ۹ نمبر انځور کې کتلي شي. د دويمې کڅورې اندازې ښيي چې د ابې پنبې پوښ د ورېښمېني کڅورې د باندېني محافظتي پوښ په توگه کارول شوی وه.

د نارنجي رنګه، د کرېسکو يا پنبې ښکله ورېښمو کڅوره

د خريپي ورېښمين پوښ له نارنجي رنګه ورېښمو څخه جوړ شوی دی. په لسم نمبر انځور کې کتلي شي. د توکر اوبدل يې د الماسي بڼې مايل جوړښت لري، چې د نساجي په اصطلاح کې ورته “Diamond Twill Weave” ويل کېږي. په دې کې تاو شوي سپين زر او د سپينو زرو د پټۍ په څېر تارونه هم کارول شوي دي. د کڅورې يوه لنډه او يوه اوږده څنډه په لاس گنډل شوې ده. د هغې د خولي څنډه د زمردني شين ورېښمو په اطلسي تار اوبدلو سينگار شوې او لاندې يې د روښانه گلابي رنګه پنبې يو نرۍ، نسبتاً پرانيستې اوبدل شوی توکر کارول شوی دی.

د نارنجي رنګه ورېښمو، سپينو زرو او زمردني شين رنګ يوځايوالی د دې کڅورې د هنري جوړښت او د توکر د انتخاب ځانگړتيا څرگندوي.

بهرنۍ پوښ د طبيعي رنګ لرونکي بوبينېټ (Bobbinet) دا يو نازک ماشيني جوړ شوي شپږ ضلعي جال ته ورته توکر دی، چې جوړښت يې له عادي اوبدل شوي توکر سره توپير لري. په منځنۍ برخه کې يو څرگند درز يا خط ليدل کېږي چې ښيي دواړه کڅورې په نيمايي کې قات شوې وي. د دغو پوښونو جوړښت څرگندوي چې خريپه يوازې د ليک د لېږد وسيله نه وه؛ د ليک د ساتنې، د موادو د انتخاب او د ظاهري ښکلا لپاره هم ځانگړی ترتيب په پام کې نيول شوی و.

د خريپي د چمتو کولو بشپړ بهير

د دې تاريخي اثر د جوړولو بهير له کاغذ څخه پيل شوي او د ليک په لېږلو سره پای ته رسېدلي. لومړی کاغذ برابر شوی، پاڼې په مناسب ترتيب وېشل شوې، کرښې پرې ايستل شوې او تزئيني قالب چمتو شوی. ورپسې د سرو زرو په وسيله تذهيب، رنګول ميناتورې او خطاطي ترسره شوې ده. د ليک له ليکلو وروسته نېټه، مهر او لاسليک ورزيات شوي دي. بيا ليک قات او په کاغذي پاکټ کې ايښودل شوی دی. د پاکټ په موم مهر شوي، په ورېښمين کڅوره کې ځای پر ځای شوي او په پای کې د پنبې جال په څير کڅوره کې دننه ايښودل شوی دی. په دې توگه دغه شاهي خريپه د لېږلو لپاره چمتو شوی ده. دا پرله پسې پړاوونه د کار د تنظيم، د موادو د انتخاب او د څو بېلابېلو مهارتونو د يو ځای کېدو څرگندونه کوي. د کاغذ جوړولو، خطاطۍ، تذهيب، توکر اوبدلو او گنډلو هنرونه په يوه واحد رسمي اثر کې سره يوځای شوي وو.

له سياسته وړهاخوا؛ د افغان شاهي دولت هنر تاريخي ارزښت

که د خريپي لغوي مانا ته يوازې د کڅورې په توگه وکتل شي، ښايي د دې اثر بشپړ ارزښت څرگند نه شي. کڅوره په يوازې ځان د هغې ټولې تاريخي ماناوې نه شي رانغاړلې؛ ځکه د دې اثر ارزښت د ليک، پاکټ او دواړو پوښونو په گډ جوړښت کې نغښتی دی.

دا څېړنه موږ د دوو مهمو سياسي مقامونو ترمنځ له رسمي مکاتبي څخه وړهاخوا بيايي او د هغه کار، مهارت او هنري هڅو انځور راښيي چې د دې ليک په چمتو کولو کې ترسره شوي وو.

د دې خريپي هره برخه د يوې ځانگړې کيسې استازيتوب کوي: د کاغذ اوبه ښکله نښان د توليد او سوداگرۍ له تاريخ سره تړاو لري؛ خطاطي او تذهيب د کتابت او تزئين هنر څرگندوي؛ مهر او لاسليک د رسمي مکاتبي هویت تثبیتوي؛ او ورېښمين او د کرېسکي پنبې پوښونه د ساتنې او ښکلا ترمنځ اړيکه رامنځته کوي.

په همدې دليل، دغه خريپه د نولسمې پېړۍ د افغانستان د شاهي هنر يوه ځانگړې تاريخي بېلگه گڼل کېدای شي. دا موږ ته ښيي چې په هغه وخت کې رسمي مکاتبات يوازې د سياسي پيغامونو د لېږلو وسيله نه وه، بلکې د هنر، تشریفاتو، د ادبي القابو، د ليکوالۍ او مادي کولتور د گډ حضور څرگندونه يې هم کوله.

د نېټو تاريخي ارزونه

د دې تاريخي دوسيې د څېړنې پر مهال د اسنادو د نېټو توپير ځانگړې پاملرنې ته اړتيا لري. د خريپي د ليک نېټه د ۱۳۱۶ هجري قمري کال د رمضان دويمه او د ۱۸۹۹ زېږديز کال د جنورۍ ۱۵مه ثبت شوې ده؛ خو د ليک پر

لومړۍ پاڼه د جنورۍ ۲۳ مه نېټه هم په سور رنگ لیکل شوې ده. د کاغذي لفافي نېټه بیا د جنورۍ ۱۵ مه ښودل شوې ده.

د دغو نېټو د توپیر د روښانولو لپاره اړینه ده چې د اصلي اسنادو نېټې، د آرشیف ثبت شوي مالومات او د هجري قمري او میلادي کلونو له مخې محاسبه شوي نېټې په خپلواکه توګه وکتل شي. تر هغه چې دا توپیرونه د باوري سرچینو له لارې نه وي روښانه شوي، د نېټو د سمون په اړه باید قطعي حکم ونه شي. له همدې امله، د دې دوسې د علمي خپرولو پر مهال غوره ده، چې د اصلي اسنادو پر مخ ثبت شوي نېټې، د آرشیف په تشریحي مالوماتو کې راغلي نېټې او د کلونو یا جنوري له مخې محاسبه شوي نېټې له یو بل څخه جلا وښودل شي. تر هغه چې دا توپیرونه د اصلي اسنادو او باوري کلونو سرچینو له لارې روښانه شوي نه وي، له دې کبله باید د نېټو د سمون په اړه قطعي حکم ونه شي.

څېړنیزه پایله

د تشریفي القابو تحلیل څرګندوي چې د امیر عبدالرحمن خان په دوره کې ډیپلوماتیکه ادبي ژبه یوازې ظاهري تعارف او رسمیت پېژندنې وسیله نه وه، بلکې د سیاسي تعادل ساتلو، سیاسي اړیکو د تنظیم او د متقابل درناوي د څرګندولو مهمه وسیله هم وه. کاتبانو او منشیانو د ژبې له داسې جادو کلمو څخه کار اخیستلو یا د داسې الفاظو او اصطلاحاتو کارونه په پام کې نیوله چې له یوې خوا یې د برتانوي استازي سیاسي مقام ته درناوی څرګندوه او له بلې خوا یې په زغرده د افغانستان د پاچا بشپړ کورنی استقلال، د افغانستان د امیر خپلواک سیاسي دریځ، دیني مشروعیت او پر هېواد د واکمنۍ حیثیت ساتنه کوله.

د امیر عبدالرحمن خان شاهي خریطه د افغانستان د ډیپلوماتیک تاریخ او هنري میراث د مطالعې لپاره ارزښتناکه سرچینه ده. دا اثر د یوه رسمي لیک له ساده مفهوم څخه ډېر پراخ دی؛ ځکه د هغه په جوړښت کې د کاغذ د تولید، خطاطۍ، میناتورۍ، تذهیب، رنگونو، مهر، لاسلیک او توکر د هنر بېلابېل اړخونه سره یوځای شوي دي. د دې خریطې تاریخي اهمیت یوازې په دې کې نه دی چې له امیر عبدالرحمن خان څخه لارډ کرزن ته استول شوې وه، بلکې په دې کې هم دی چې د خپل وخت د شاهي مکاتباتو د چمتو کولو او لېږلو بهیر په عیني او مادي بڼه راښيي. د دې اثر ساتنه او علمي څېړنه موږ سره مرسته کوي چې د افغانستان د نولسمې پېړۍ د دولتي ادارې، هنري دودونو او ډیپلوماتیکو اړیکو په اړه خپل مالومات پراخ کړو. خریطه په همدې توګه د یوه رسمي پیغام تر څنګ، د افغانستان د تاریخي او هنري میراث یوه مهمه پاڼه هم ده.

د امیر عبدالرحمن خان او لارډ جورج ناتانیل کرزن ترمنځ دا لیکونه د نولسمې پېړۍ په وروستیو کې د افغانستان او برتانوي هند د اړیکو د مطالعې لپاره ارزښتناک تاریخي اسناد دي. د لیکونو محتوا د سیاسي او ډیپلوماتیکو مناسباتو په اړه مالومات وړاندې کوي، په داسې حال کې چې د هغوی کاغذونه، مهرونه، لفافي او ورېښمین او جالۍ یې پوښونه د هغه وخت د لیک لېږد د مادي او هنري کولتور بېلګې دي.

د دغو اسنادو څېړنه څرګندوي چې تاریخي لیکونه یوازې د لیکل شوو خبرو د ثبت وسیلې نه دي؛ بلکې د هغوی فزیکي جوړښت، د ساتنې طریقه، د مهرونو کارول او د لېږد تشریفات هم د تېر وخت د سیاسي اړیکو، اداري دودونو او هنري میراث په پېژندلو کې مهم رول لري.

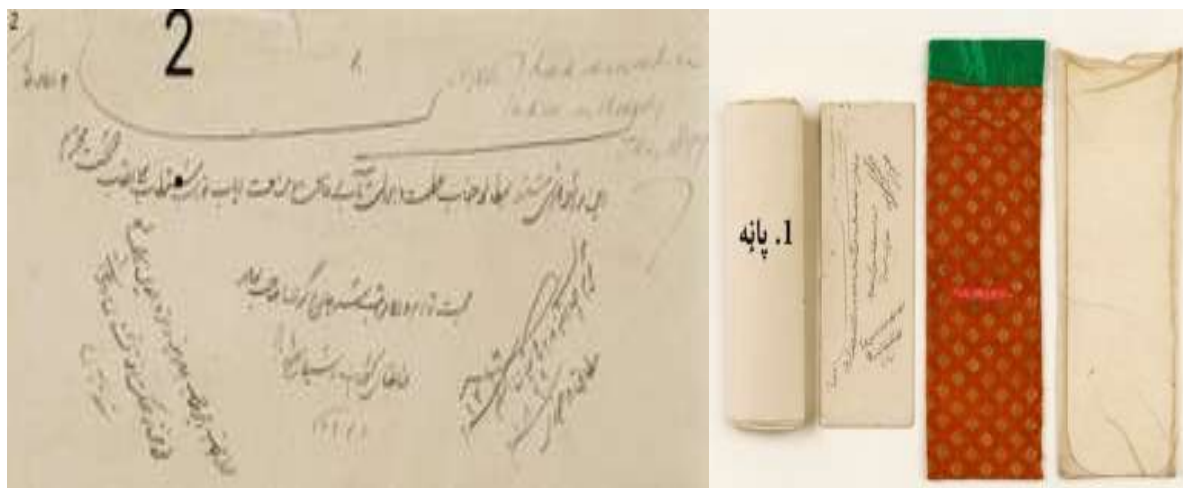
پای

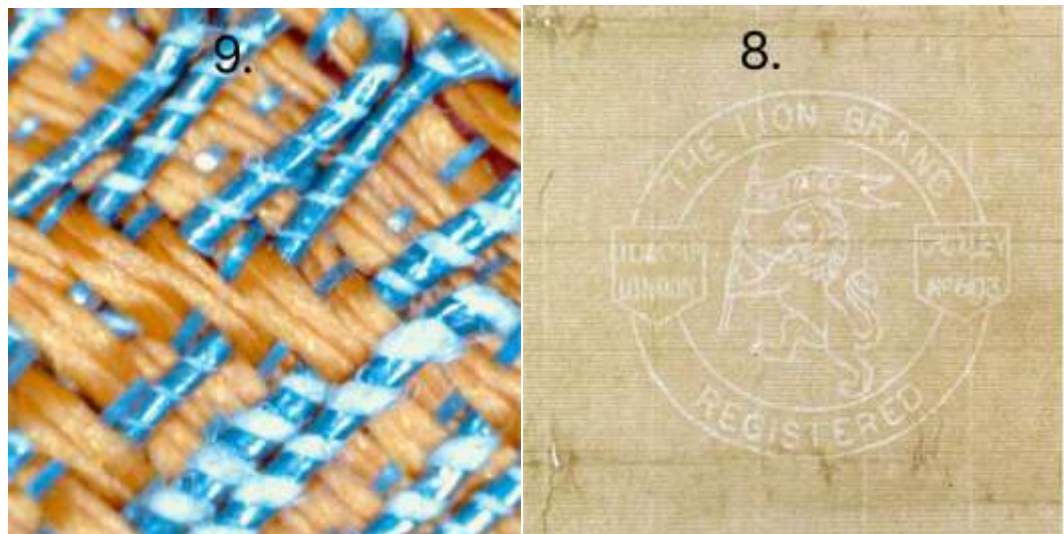
د اخیځلیک تاریخي سرچینه:

لندن د برېتانیایي ملي کتابتون (British Library)

: *Mss Eur A Ceremonial Illuminated Letter in Persian and a Kharita F111/361*؛ د اسنادو شمېره

دغه تاریخي سند د کرزن د اسنادو (Curzon Papers) په ټولګه کې ساتل کېږي او د قطر هېواد ډیجیټلي کتابتون لپاره هم په ډیجیټلي بڼه کې یوه نسخه هم چمتو شوی ده.

10.

د پانو شمېره: له 11 تر 11

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ